

godt, men saasnart der kom fremmede Elementer dertil, saa stete der Ulykker. Det ærede Medlem henviste til Syderup Affæren; men der mødte jo netop fremmede Elementer, og jeg vil sige det ærede Medlem, at Rjøbenhavns Politii er ikke velset paa Landet, hvorfor veed jeg ikke. Men saa kommer det ærede Medlem igjen og paastaar — det er ikke nogen ny Paastand, den er fremsat saa ofte af det ærede Medlem — at det er Oppositionen, som er Skyld i Provisorierne og Visnepolitiken. Hvor tør det ærede Medlem fremsætte en saadan Paastand? Skylden for Provisoriet og Visnepolitiken ligger hovedsagelig hos Provisoriet's Opfinder. Ja, det er jo forøvrigt ikke det ærede Medlem, som er Opfinder, han er kun Importør af Provisoriet. Det er en Oversættelse fra Tysk, som det ærede Medlem har besjoret.

Formanden: Seg haaber, det ærede Medlem ikke gaar videre og ikke bruger Ord, som gaa ind under Personligheder, hvilke ikke her kunne tilstedes.

Dan: Det ærede Medlem kæmper jo for Grundlovens Bevarelse, for Frihed og Fremstrid, og naar han siger dette, tror han at sige Sandhed; men jeg kan ikke forstaa, at det at kæmpe for Grundlovens Bevarelse er at bortfortolke den ene Paragraf i Grundloven efter den anden. Jeg forstaaar det ikke, og Befolkningen forstaaar det ikke. Derfor er Befolkningen harmfuld og ikke mindst paa det ærede Medlem. Jeg tror ikke, det er nogen Skam, jeg tror, det er berettiget. Jeg tror, det ærede Medlem kæmper for Absolutismen. Hvis det ærede Medlem vilde sige det rent ud, saa vilde jeg erkjende, at han suldt ud var paa Sandheds Grund. Det ærede Medlem kom atter i Dag til at tale om Riffelforeninger. Hvis det ærede Medlem nogenstunde havde læst Riffelforeningens Love, saa vilde han forstaa, at Riffelforeningerne kun ville alt Lovligt. Riffelforeningens Love siger for det Første, at de ville værne mod ydre Fjender — dette har det ærede Medlem Intet imod, — men saa tilføies der: „ogaa mod indre Fjender.“ Kan det ærede Medlem ikke tænke sig Tilfælde, hvor det er Fædrelandsvennens Bligt at kæmpe mod indre Fjender? Jeg henviser til, hvad der i disse Dage er sket i Bulgarien. Jeg er vis paa, at hvis det ærede Medlem var der, saa vilde han staa der, hvor der kæmpedes for No og Orden i Landet. Og saa Visnepolitiken. Har det ærede Medlem ikke kæmpet ivrig for, at den midlertidige Bevillingslov ikke skulde vedtages her. Har

han ikke været med til at foreslaa, at mangfoldige Love skulde visne her i Salen, og dog paastaar det ærede Medlem, at vi Andre ere Skyld i Visnepolitik. Nei, det kan ikke hjælpe at skjule, at der er Harm i Befolkningen; men Skylden skal ligge paa den anden Side. Har det ærede Medlem da ikke læst Avisen, Syllandsposten og den ny Socialist. Der vil det ærede Medlem have fundet Stof, som kunde karakteriseres paa en saadan Maade, som jeg ikke skal gjøre her. Og saa endelig sætter det ærede Medlem Oppositionen i Forbindelse med Attentatet paa Consejlspræsidenten og Gendarmene. Tror det ærede Medlem, at om hvert andet Menneffe her i Landet blev Gendarm, det dog kunde forhindres, at der kunde opstaa et eller andet exalteret Menneffe eller at et eller andet Menneffe i Exaltation kunde begaa en beklagelig Forbrydelse? Det kan det ærede Medlem aldrig afværge, hvorledes han saa end bærer sig ad. — Jeg skal dermed forlade det ærede Medlem og blot sige et Par Ord til det ærede Medlem for Korsør (Kump). Han kan være ganske rolig, at selv om Folketalere og Redaktører tie stille, saa vil Befolkningen vedblive at se paa Gendarmene, som jeg tør udvikle. Det bliver aldrig en populær Institution; thi hvervede Folk have hidtil aldrig havt Plads i vor Lovgivning. Endelig skal jeg sige overfor det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Drenbøll), at da han talte om Gendarminstruzen, saa glemte han den Sætning, som jeg særlig lagde Vægt paa. Den paagjældende Sætning lyder saaledes: „... eller overtræder dets i Tjenestens Medsør givne Befalinger.“ Det var den, jeg særlig sigtede til, da jeg udtalte, at en saadan Instruz kunde føre til frygtelige Konsekventer. Af Hensyn til Tidens Knaphed skal jeg ikke yderligere komme ind paa, hvad der iverdigt er anført mod mig, men kun slaa fast, at hvad jeg udtalte i Begyndelsen af mit første Foredrag, nemlig at Befolkningen ikke ønsker Gendarmene, og at Politimestrene ikke ønske Gendarmene, — det er ikke afkræftet, men staaar fast. De to Herrer Politimestre have kun saa tilbage, at Gendarmene kunne benyttes mod Bagabønder, men saa vil jeg sige de Herrer, at dem kan man faae af Veien paa en langt billigere Maade end ved at anstafte Gendarmere og offre en Million Kroner derpaa.

Formanden: Med den ærede Ministers Minde vil jeg give det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen) Ordet for en kort Bemærkning, men det er saa ogaa den eneste Taler, der faar Ordet for Ministeren. Vi skulle dog gjerne se en Gang at